



Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Măgiorci
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cămin
 Editura Tipo MC, Oradea - 2020



1

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
 ISSN-L 2734 -6889

Un nou partid național?

Prof. univ. dr. Mihai D. DRECIN

Mulți concetățeni, care cunosc mai puțin sau superficial istoria națională, se întrebă uneori: cum am rezistat secole de-a rândul exploatărilor și jafurilor străine? Îndrăznesc să înșirui câteva din resorturile adânci, acumulate în timp, care ne-au permis să ne menținem în spațiul nostru geografic și, la momentul oportun, să ne câștigăm, prin sânge și inteligență, dreptul de-a ne făuri un stat unitar și independent. Mă gândesc la următoarele calități: acumulând nedreptăți am fost în stare să ne răzvrătim, să înfrângem sau măcar să punem pe gânduri pe exploatarea internă și externă obligându-i să slăbească lanțul nedreptăților prin care ne supuneau; am muncit din greu și am lăsat urmași mulți încât i-am copleșit demografic pe cei „veniți și aduși peste noi” –vorba economistului și omului politic național-țărănist interbelic Victor Jinga. Apoi, printr-o selecție naturală realizată la nivelul familiei țărănești, am ridicat o elită intelectuală și politică care, în secolele XVIII-XIX, a clădit conștiința națională modernă ce a dus la momentul astral al anului 1918.

Vor spune cărcotașii, care nu acceptă parcursul tragic și glorios al rezistenței naționale: ce-au făcut înaintașii noștri între momentele, uneori mai lungi, ale așa zisei „Istoriei tăcute” a românilor? Am știut să depășim momentele de cumpănă prin zicale populare care flagelau slăbiciunile de moment și prevesteau răsturnarea nedreptăților. Ele alimentau speranța de mai bine, fortificau sufletește națiunea pentru o nouă răbufnire socială și națională când acumulările ne aduceau la punctul critic al exploziei.

Mă gândesc, acum la repezeală, la câteva astfel de catrene aruncate sub formă de chiuituri la horele țărănești din anii comunismului, transmise din generație în generație până astăzi. Se zice că în anii 1946-1948 un ansamblu de cântece și dansuri populare românești face un turneu în URSS. În timpul spectacolului dansatoriei, pe lângă coregrafia care fascina privitorul, aruncau tot felul de chiuituri, după obiceiul tradițional. Între acestea, una era periculos de frumoasă: „Iaca așa cum ne vedeți, am dat dracului pe nemți. Și acuș, acuș, acuș, vom da dracului pe ruși”. Se zice că spectatorii sovietici aplaudau entuziaști spectacolul, dar nu înțelegeau conținutul chiuiturilor, reținând doar cuvintele „nemți” și „ruși”. În alte ocazii, la horele săptămânale ale locuitorilor din satele Făgărașului și Munților Apuseni, unde în





anii '50 rezistau grupuri de partizani anticomuniști, tinerii chiuiau: „Să trăiască partizanii până vin americanii!”

Transformările politice spectaculoase din vremurile noastre postdecembriste au fost reperate de partea inteligentă și spirituală a conaționalilor noștri apărând bancuri cu o promptitudine dezarmantă. Apropos de succesul politic surprinzător al AUR-ului în recente alegeri parlamentare. Cum explică „gura târgului” nașterea noului partid naționalist? Se zice că partidele parlamentare ale momentului: PSD, PNL, USR-Plus, UDMR atât de mult au săpat la fundamentul intereselor naționale încât au ajuns la... AUR. Un alt banc, care dorește să sugereze că AUR-ul este produsul activității serviciilor secrete ruse, spune cam așa: din tezaurul României evacuat în 1916-1917 în Rusia țaristă, rușii, în sfârșit, ne-au dat îndărăt... AUR-ul.

Lăsând bancurile la o parte, vreau să mă opresc, atât cât înțeleg realitățile politice ale momentului, asupra cauzelor care au lansat, după numai un an de existență, acest partid în sistemul politic național. Apoi, prin ce metamorfoze interne ar trebui să treacă AUR-ul ca să se impună în fața electoratului, să se consolideze, să aibă un parcurs politic mai lung decât un mandat de patru ani, să spere că va deveni în viitor un partid de guvernământ, să se încadreze în politica europeană și proamericană, dar cu apărarea reală a intereselor naționale. Cu alte cuvinte, pe fondul apărării tradițiilor românești să ne păstrăm locul firesc în Europa, între națiunile ce se opun factorilor negativi aduși de procesul globalizării sau măcar să-l atenuăm și controlăm în favoarea noastră.

Se zice că AUR este un partid antisistem, extremist, legionar, rasist, religios, nihilist, etc, un pericol pentru viitorul României. Desigur, aceste etichete sunt puse de o parte a mass-mediei autohtone care refuză să studieze responsabil complexul de factori interni și externi care au generat acest nou partid. Este mai ușor să acuzi imediat fără să studiezi și meditezi asupra fenomenului. Mai ales dacă dorești să ieși în atenția cititorilor. În aceste cazuri oare tu nu ești un pripit interesat, care faci jocul altor partide și interese străine? (veșnica noastră obsesie și motivație a răului pe care ni-l face străinul!).

Noul partid a valorificat gafele făcute de PNL în guvernarea din 2020: hotărâri pripite, declarații care se băteau cap în cap, neprofesionalismul unor miniștri—toate manifestate într-o situație excepțională, de pandemie, prin care trece țara. Apoi propaganda fățișă pe care președintele Iohannis o făcea pentru „partidul meu” și „guvernul meu” în vederea obținerii unei majorități certe în viitoarele alegeri pentru un „parlament al meu”. Repetarea obsedantă a formulei „ciuma roșie” pentru etichetarea PSD îngroșa impresia de aroganță și autoritarism a șefului statului.

Măsurile restrictive luate de PNL în vederea blocării răspândirii corona-virusului, de altfel logice, nu erau explicate îndeajuns și nici bine organizate. Ele au lovit în Biserică și românii din emigrație care doreau să-și revadă părinții și rudele cu ocazia sărbătorilor pascale. Dacă lumea satelor, prin definiție mai conservatoare, a fost marcată de restricționarea participării la sărbătorile religioase tradiționale, orașenii, inclusiv o parte a intelectualilor, mai contabilizează „batista pe țambal” pe care guvernul o pune pe organizarea aniversării unor momente remarcabile din istoria țării, ca bunăoară Centenarul Tratatului de pace de la Trianon. În acest caz, aranjamentul convenit între miniștrii de externe român și maghiar, din mai 2020, ca partea română să nu dea amploare manifestărilor științifice și politice dedicate Centenarului Trianon, în condițiile în care Ungaria, până la urmă, nu va respecta angajamentul, a potențat reacțiile așa zisilor „naționaliști”. Apoi, neglijarea problemei Basarabiei a înclinat voturile tinerilor basarabeni spre AUR, partid care are în conducerea la vârf români basarabeni cu dublă cetățenie, cu studii universitare și trăitori în România. Toate acestea se suprapuneau peste o criză economică în accentuare, marcată de creșterea șomajului și sărăcie în curs de generalizare.

Procentul de aproape 10% obținut de AUR la recente alegeri parlamentare, cred că a surprins chiar conducerea partidului, după ce la alegerile locale rezultatele au fost modeste. Întocmirea de liste



complete pentru ambele camere ale Parlamentului a presupus un efort deosebit în aproape toate județele țării. În consecință, în multe din aceste liste avem „oaste de strânsură”, ca să folosesc un termen din istoria medie. În general sunt persoane necunoscute pe plan local, unele chiar controversate, puțini intelectuali veritabili, ca să nu mai vorbim de o minimă experiență politică a acestora. În orice caz, toți membri partidului merită felicitări pentru idealismul dovedit și implicarea totală în confruntarea electorală.

Îndrăznesc să fac câteva propuneri vis-a-vis de modul în care AUR va trebui să-și organizeze pe viitor activitatea politică atât în teritoriu cât și în Parlament.

Partidul are o doctrină politică ce reiese din volumul „Blocate în labirint” datorat copreședintelui George Simion, publicat în 2019. Aceasta va trebui revăzută și modelată după anumite principii acceptate în UE. Să fim bine înțeleși, nu trebuie să se renunțe la caracterul național al partidului, la apărarea intereselor economice și demnității naționale.

Un Congres național trebuie organizat cât mai repede, aici urmând să se dea partidului o conducere sigură, bine partajată pe responsabilități. Pentru aceasta trebuie organizate conferințe județene care să structureze o conducere locală. În prealabil, conducerile județene interimare vor trebui să declanșeze constituirea de organizații orășenești, comunale, chiar la nivel de sate. La baza acestei structuri pot fi reactivați foști membri ai PUNR și PRM, de obicei, astăzi, persoane de vârstă a treia. Pe lângă acestea trebuie contactați tineri, apreciați de comunitățile din care fac parte pentru moralitate și profesionalism. Apoi continuarea, fapt remarcabil deja, consolidării legăturilor cu simpatizanții prin internet și alte mijloace moderne de dialog. Ieșirile în mass-media, atât pe plan central cât și local, trebuie bine gândite atât prin ideile transmise cât și în formă, cu calm și argumentat. Șocarea prin dialog dur și intransigent–gen avocat Diana Șoșoacă, poate duce la îndepărtarea simpatizanților, la pierderea credibilității partidului. Altfel doamna avocat poate să ajungă în postura fostei deputate peremistegălățeanca Daniela Buruiană-Aprodu, o veritabilă trompetă a PRM, epurată chiar de liderul peremist când îl amenința indirect cu confiscarea popularității, prin ieșirile sale în mass-media a adâncit îngroparea PRM. În sfârșit, luările de cuvânt ale parlamentarilor trebuie bine gândite, aducându-se propuneri de conținut, profesioniste, în formularea legilor și conducerea țării.

Din ultimele ieșiri în mass-media, mai ales la TVR, a liderilor partidului, deja se simte o tendință de acomodare a partidului la cerințele luptei politice la vârf. Criticile adversarilor nu trebuie respinse pe un ton vehement și prin intransigență, ci cu mult calm și, mai ales, argumente, ceea ce cere românul echilibrat și patriot.

AUR are marea șansă ca în următorii doi-trei ani să unească sub sigla sa toate partidele etichetate „naționaliste”, făurind un pol politic realmente național. Mă gândesc la Partidul Neamul Românesc (cu care are doar o înțelegere de colaborare), Partidul România Noastră (Gh. Funar), PRM (Iovici), Partidul Naționalist (Cristinel Șarpe și Paul Sălăjan), Alianța Lege și Ordine (masonul Bartolomeu Săvoiu), Partidul Naționalist „Pentru Patrie” (col. r. Viorel Gligor), Uniunea Democrată Română (Florin Simon–fost vice-președinte PRM), rămășițele Partidului România Unită.

Construcția unui partid național puternic în jurul AUR, presupune multă muncă, tact și intransigență deopotrivă, consolidarea imaginii naționale și internaționale racordată la interesele românilor din țară și din emigrație, la acele principii europene care ne pot apăra interesele și nu ne exclud din UE. Nu va fi ușor, dar este necesar. Avem în acest sens și modelele partidelor „naționaliste” din vestul și centrul Europei, tot mai viguroase și necesare în confruntarea cu un globalism ce dorește ștergerea identității naționale și subjugarea economică a statelor mici și mijlocii prin jocul duplicitar al Germaniei și Franței între UE și Federația Rusă.